

Danmark har ikke intern hjemmel til at beskatte renter, der betales til en udenlandsk bank. Baggrunden herfor er en formodning om, at en udenlandsk långiver under alle omstændigheder vil beregne sig en rente på et vist niveau. Pålægger kildestaten en renteskat, vil långiveren indkalkulere denne i den rente, han vil forlange af låntageren, og nettoresultatet ville være et forhøjet renteniveau for kildestatens erhvervsliv.

Danmark kan således kun i meget begrænset omfang udnytte en beskatningsret til renter, der betales til en modtager i udlandet, og det er alt andet lige i dansk interesse at have så lav en kildeskat på renter som muligt.

Begrebet »renter« defineres i stk. 5, mens stk. 6 gentager princippet fra artikel 10, stk. 4, således at renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast (drifts)sted beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 7 bestemmer, hvornår renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, mens stk. 8 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 12. Royalties.

Kildestaten kan efter stk. 1 og 2 beskatte royalties med 5 pct., når den retmæssige ejer af royalty-beløbet er hjemmehørende i den anden stat. Kildestaten er dog efter stk. 3 afskåret fra at beskatte royalties for visse ophavsrettigheder. Efter den gældende dansk-italienske dobbeltbeskatningsoverenskomst kan kildestaten ligeledes beskatte royalties med 5 pct.. Efter OECD-modellen kan royalties kun beskattes i bopælsstaten.

Begrebet »royalties« er defineret i stk. 4 og omfatter også »anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr« - d.v.s. leasing - som således kan pålægges 5 pct. kildeskat. Det bemærkes, at leasing af containere vil være omfattet af artikel 8, hvor kun bopælsstaten kan beskatte.

Danmark kan efter sine interne skatteregler kun i begrænset omfang udnytte overenskomstens beskatningsret til royalties. Danmark beskatter kun udbetalinger af royalties for anvendelse af eller retten til at anvende patenter, varemærker, særlige fremstillingsmetoder o.l., og for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

Stk. 5 indeholder en bestemmelse, som er parallel med bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, og artikel 11, stk. 6, mens stk. 6 bestemmer, hvornår royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat. Endelig gentager stk. 7 på samme måde som artikel 11, stk. 8,

det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 13. Kapitalgevinster.

Efter stk. 1 og 2 kan fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom eller af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast (drifts)sted - eller af det faste (drifts)sted som sådant - beskattes i den stat, hvor ejendommen eller det faste (drifts)sted er beliggende, d.v.s. i kildestaten.

Fortjeneste ved afhændelse af skibe og fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly - herunder containere - kan efter stk. 3 og en dertil knyttet protokolbestemmelse kun beskattes i bopælsstaten.

Efter stk. 4 kan andre kapitalgevinster kun beskattes i bopælsstaten.

Stk 5 og stk. 6 indeholder bestemmelser om aktieavancebeskatning i tilfælde, hvor en person flytter fra Danmark til Italien eller omvendt. Efter stk. 5 kan Italien beskatte avancer ved afhændelse af aktier i italienske selskaber, når aktierne afhændes af en person, som er hjemmehørende i Danmark, og som har været hjemmehørende i Italien inden for fem år forud for afhændelsestidspunktet. Dette afspejler den interne italienske lovgivning på dette område.

Efter stk. 6 kan hver af de kontraherende stater i henhold til sin egen lovgivning beskatte urealiserede aktieavancer ved flytning fra den ene stat til den anden. Dette afspejler de danske fraflytningsbestemmelser i aktieavancebeskatningsloven. I sådanne tilfælde kan den skattepligtige vælge at anvende værdien på flytningstidspunktet som anskaffelsespris ved senere aktieavancebeskatning i tilflytningsstaten.

Endelig er der i stk. 7 indsat en bestemmelse, som omhandler de særlige forhold omkring SAS. Kapitalgevinster opbejret af SAS kan beskattes i Danmark efter den fordeling, der er redegjort for under bemærkningerne til artikel 8.

Artikel 14. Frit erhverv.

Indkomst fra frit erhverv som f. eks. selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt el. lign., som en person hjemmehørende i den ene stat udøver i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat (kildestaten), hvis den pågældende har et såkaldt fast sted til sin rådighed i kildestaten, og virksomheden udøves derfra.

Begrebet »fast sted« er i modsætning til begrebet »fast driftssted« ikke defineret i overenskomsten, men det vil sædvanligvis omfatte et kontor eller en klinik el. lign., hvor kunder kan henvende sig.